

بهمن در آغوش رمضان

بهار آزادی است، و رمضان، بهار نزول قرآن. اینک در ادغام این دو بهار، یک بار دیگر زمینه این امیدواری است که بهممن، پشتوانه سیاسی قرآن باشد، و رمضان، انقلاب و نظام زاییده آن را از معنویت و روح قرآنی سرشار سازد.

پیشنهاد یادآوران به ستاد برگزاری جشنهای دهه فجر این است که رمضان و بهممن را در دو سریر بهشتی رو در رو، به تماشا بایستند، با این فرض که رمضان

اینک که برای نخستین بار در جشنهای پیروزی انقلاب اسلامی ایران، ماه مبارک رمضان، بهممن خونین را آغوش گشوده است، و زمزمه تاریخی الله الله، با تلاوت آیات قرآن در آمیخته و طنین خوش به ارمغان آورده است، یادآوران را فرصتی است که با تبریک دهه خجسته فجر به همه آنها که آرمانهای انقلاب اسلامی ایران را از یاد نبرده اند، نکته‌ای را یادآور شوند: بهممن با مفهوم نمادین خود، یادآور

باور داشتنِ روز سرنوشت، با مالکیت و ولایت بی مرز او، یک جهان بینی کامل است که خود به خود، انسان را متحول، و زمینهٔ سلطه‌های اسارت آور و موهن را نفی می‌کند...

دریغ و افسوس که در روند اسلام خلافت و سلطنت، قرآن به انزوا کشیده شد.

و قال الرسول یا رب ان قومى اتخذوا هذا القرآن مهجوراً

مکتبی که الفبای کتابش، با یادآوری مهر فراگیر و مهربانی خدا، آغاز می‌شود، و در نخستین پیامها، سلطه و سلطه‌گری را به زباله دان تاریخ می‌سپارد، در روند اسلام خلافت و سلطنت به شرایطی دچار شد، که سمبل آن شمشیر و خشونت گردید...

اینک، بهمن خونین آمده است، تا آب رفته را به جوی بازگرداند، بر پایهٔ باور به کرامت انسانی، انسان را در جایگاه خود بنشانند، مجد

و عزت از دسته رفته را بازستانند، پایان حاکمیت زور و زر را فریاد کند، عدالت و آزادی را زمینه ساز گردد، با دستی پر، از اسماء و صفات حق، نظام ارزشی تازه‌ای را

کارنامهٔ انقلاب اسلامی را با نگاهی دیگر مرور می‌کند و جستجوگر آن است که بهمن، در تحقق ارزشهای محوری قرآن چه نقشی داشته است، ارزشهایی از این دست:

...تعالو الی کلمة سواء بیننا و بینکم الا نعبد الا الله، و لا نشرک به شیئاً و لا یتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من دون الله.

قرنها پیش از آن که در دنیا شعار آزادی، حقوق بشر و عدالت مطرح باشد، طرح کنندهٔ آن، قرآن کریم بوده است. تأکید بر کرامت و سلطه ناپذیری انسان و نفی زورمداری و خودکامگی و هر گونه تبعیض نشأت یافته از حاکمیت زور و زر، چندان در قرآن و سنت پیامبر خاتم و جانشینان شایسته‌اش مکرر است، که در برکشیدن نمونه‌های آن، نیازی به مصرف کردن وقت زیادی نیست. در همان سورهٔ نخستین قرآن، محورهای اصلی، مفید و مختصر بیان شده است.

آغاز کردن حرکت به نام خدا، با تکیه بر مهرگستری و مهربانی او، منحصر دانستن سپاس و ستایش به پروردگار جهان و با یادآوری مکرر مهرگستری و مهربانی او،

نگاه نیز تورقی کند و گامهایی را که در این راستا برداشته شده است، همراه با نوید گامهایی که برداشته خواهد شد، نشان دهد، کاری است نیکو. در حاشیه این کار، جایی است برای تبیین و توجیه درست موارد نارساییها، آن جا که در بر این پاشنه نچرخیده است، و نیز بهره گیری از اندیشه هر کس که برداشتن گامی دیگر را پیشنهاد می کند، یا در موردی انتقاد درستی دارد.

بنیاد نهد، پیام آور مهر فراگیر و مهربانی خداوند باشد، جهان اسلامی را چنان در عمل توجیه کند که آن را فلسفه ای جز مهرگستری و ریشه کن ساختن ستمگران و خشونت گستران، در نگاه ننشیند...

امسال که گذشت، اما در دو سال آینده ای که بهمن به ظاهر نیز در آغوش رمضان است، ستاد برگزاری جشنهای دهه فجر، اگر کارنامه انقلاب اسلامی را با این

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی